

PROP DE VOSALTRES

L'Assemblea diocesana d'aquest any (I)

El passat dissabte 28 de maig, la nostra diòcesi va celebrar l'Assemblea Diocesana a l'Acadèmia Mariana. Estaven convocats tots els catòlics, com s'havia fet en altres ocasions: sacerdots i diaques, membres de la Vida Consagrada i laics. Presidia aquest bisbe que us dirigeix aquestes línies, amb els vicaris i arxiprestes. Els assistents van viure la trobada amb molta alegria i van participar amb molta satisfacció.

Va començar l'Assemblea amb una ponència meua que portava per títol «**NO TINGUEU POR. CRIST ÉS VIU. La nostra Església de Lleida, present i futur**». El text el vaig preparar unes setmanes abans i va ser objecte de diàleg en el Consell Presbiteral i en el Consell de Pastoral a principis del mes de maig, perquè els seus membres donessin la seva opinió i fessin totes les aportacions que consideressin oportunes. Era important que el contingut de la ponència tingués una autoria coral, perquè la responsabilitat, a l'hora de viure i anunciar l'Evangeli de Jesucrist i de formar unes comunitats eclesials exemplars, és compartida per tots.

En un segon moment del matí, hi va haver una reflexió individual amb unes qüestions perquè cadascú donés resposta, i, més tard, es va pas-

sar a una reunió per arxiprestats per respondre a dues preguntes, per tal de millorar el document amb una redacció nova, fruit de les aportacions de tots. Durant l'estiu prepararé un nou text, que presentaré a finals del proper mes de setembre, i que servirà de programa per als següents cursos pastorals.

El document final tindrà un desenvolupament explicatiu de la nostra experiència cristiana actual i de la nostra missió en aquesta societat; també uns compromisos concrets i unes actituds, als quals, tots, parròquies i comunitats, cúria i moviments apostòlics, hauríem de comprometre'ns per ser fidels a l'Evangeli de Jesucrist i a la seva Església.

Utilitzaré aquestes gloses per informar d'aquest esdeveniment eclesial, perquè tots els catòlics que no van poder assistir-hi a l'Assemblea tinguin coneixement del seu desenvolupament i s'animin a un sincer compromís amb el que en ella vam parlar.

Per la meua part, agraeixo l'interès i la col·laboració de tots i demano oracions perquè la seva aplicació tingui un fruit abundant i beneficiï molt a tota la diòcesi. També perquè el missatge de Jesús arribi als diferents sectors de la nostra societat. Agraeixo d'una manera especial al tots els qui van participar amb la seva presència i van col·laborar en la redacció del text inicial.

En aquest primer moment us informo dels apartats que contenia el text: **Introducció. La tasca ineludible de l'Església és evangelitzar. El doble moviment de l'evangelització. Compromisos concrets per a aquesta nova etapa. Actituds del cristià. Conclusió.**

Entre tots volem que la nostra diòcesi sigui una comunitat viva, acollidora i preocupada per arribar a totes les perifèries geogràfiques i existencials del nostre món. Déu vulgui que ho aconseguim.

Durant les properes setmanes entraré en alguns detalls que em semblen importants que tots conegueu.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

ACTUALITAT

Presentació de la Memòria de Càritas

Les Càritas diocesanes de Solsona, Urgell i Lleida han atès durant l'any 2015 un total de **17.095 persones**, dada que implica un 10% més respecte l'any 2014. El servei amb més demanda és el programa d'acollida, amb gairebé un terç del total de les persones que han passat per les nostres entitats (6.794 persones). A continuació, hi ha el programa d'integració laboral i social, en el qual es donen habilitats per tal que les persones puguin incorporar-se al mercat laboral (3.793 persones). En global, les tres Càri-

tas detecten que s'ha produït un increment d'atenció en els col·lectius més vulnerables, famílies amb me-

nors, un 14%, persones sense llar, un 12%, i gent gran, amb un 17% respecte l'any anterior.

Durant l'any 2015, les tres Càritas diocesanes han entregat una mica més de mig milió d'euros, concretament **546.035 euros en ajudes econòmiques**, és a dir, que s'han entregat directament a les famílies perquè aquestes poguessin cobrir necessitats bàsiques.

D'aquestes dades, les tres entitats conclouen que els usuaris que s'han aproximat a les tres Càritas són persones que tenen moltes dificultats i menys possibilitats de sortir-se'n de la zona d'exclusió i/o vulnerabilitat.

ANY DE LA MISERICÒRDIA EN DOS MINUTS

Visitar i atendre els malalts

En aquest Any de la Misericòrdia, el papa Francesc ha volgut posar la mirada en tornar a les fonts de l'Evangelí, sobretot, a la font del que ens va ensenyar Jesús. I l'acció prioritària de Jesús anava adreçada a uns col·lectius molt concrets: els pobres, els vulnerables, i especialment els malalts.

Crec que la Pastoral dels Malalts ha estat la gran oblidada de les pastorals. Mentre que una de les accions prioritàries de Jesús va ser acompanyar, acollir i escoltar els malalts, nosaltres hi dediquem molt poca atenció.

Per això, en aquest Any de la Misericòrdia, «Estava malalt i em vas visitar» és un dels motius preferents i una de les tasques prioritàries de la Pastoral de la Salut.

En aquests moments en què la gent està més vulnerable, més sola, amb patiment i dolor, moltes vegades la persona de Pastoral de la Salut, que visita els malalts, dona un respir i un alleugeriment a aquestes famílies.

Hi ha una frase preciosa del gran teòleg Paul Claudel que diu: «Jesús no va venir a suprimir el sofriment. No va venir ni tan sols a donar una explicació. Va venir a acollir-lo i a omplir-lo amb la seva amorosa presència.»

Tanmateix, la Pastoral de la Salut no té la missió d'eradicar els patiments, tampoc d'explicar-los, perquè hi han moltes coses que no tenen explicació. Però, la nostra presència a les cases dels malalts, intentem que sigui sempre d'amorosa acollida, en moments en què la gent més ho necessita. Donant suport als malalts i a les famílies; fent de pont entre les comunitats parroquials i la persona que està a casa. I, en tot moment, intentar portar sempre aquesta amorosa presència de Crist.

Així doncs, en aquest Any de la Misericòrdia hem de tornar a posar la mirada en les persones que més ho necessiten i, entre aquestes estan principalment els malalts.

Montse Esquerda

Formació per al poble gitano

Aquest passat 20 de maig, al teatre de l'Acadèmia Mariana, va tenir lloc la primera cerimònia de graduació dels alumnes participants del projecte «Formacions a familiars per a preparar la prova d'obtenció del graduat en educació secundària obligatòria, per a majors de 18 anys, del poble gitano de la ciutat de Lleida».

Aquest projecte, gestionat per la Fundació Verge Blanca, va començar a implantar-se a Lleida el mes d'octubre de 2014, amb la configuració de dos grups formatius, i ha tingut continuïtat fins a l'abril de 2016.

Set alumnes han obtingut el graduat escolar i dotze alumnes han aprovat un o dos dels tres àmbits requerits per obtenir el títol. El padri de la promoció ha estat el Sr. Josep Maria Forné.

Aquest projecte té com a objectiu, per una banda, millorar la seva ocupació i ocupabilitat, i, per una altra,

la formació de familiars, com a mesura per incrementar l'èxit escolar i el seu nivell competencial.

Pelegrinatge d'Àger a Montserrat

En motiu del Jubileu extraordinari de la Misericòrdia, quaranta persones de les parròquies de la Vall d'Àger van pelegrinar a Montserrat el passat 21 de maig.

Els pelegrins van arribar a la muntanya a punt per participar de la missa conventual, on la comunitat monàstica va pregar per les parròquies de la Vall i per altres associacions i

grups presents a la basílica aquell dissabte.

Un cop finalitzada l'Eucaristia, el rector de la basílica i monjo, Joan M. Mayol, va impartir una xerrada sobre la butlla *Misericordiae vultus*, en la que el Papa reflexiona entorn al sentit de la misericòrdia de Déu. La gran part dels pelegrins van tenir temps de passar pel cambril i fer la visita a la Verge de Montserrat.

A la tarda, qui va voler va poder fer el *Via Crucis*. Alguns dels pelegrins feia molts anys que no pujaven a la muntanya, a pregar a la Moreneta.

La jornada va ser intensa i plena de contingut. A mitja tarda, la comitiva va tornar cap a Àger.

En els viatges d'anada i tornada van haver-hi estones de pregària i també per compartir les impressions del dia.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Misericòrdia i consol

En el llibre del profeta Jeremies, els capítols 30 i 31 s'anomenen «llibre del consol», perquè en ells la misericòrdia de Déu es presenta amb tota la seva capacitat de confortar i obrir el cor dels afligits a l'esperança.

Jeremies s'adreça als israelites que han estat deportats a una terra estrangera i anuncia el retorn a la pàtria. Aquest retorn és el signe de l'amor infinit de Déu Pare que no abandona els seus fills, sinó que els cuida i els salva.

També nosaltres podem viure a vegades una mena d'exili, quan la soledat, el sofriment, la mort ens fan pensar que hem estat abandonats de Déu. Quantes vegades hem sentit aquesta paraula: «Déu s'ha oblidat de mi»: hi ha persones que sofreixen i se senten abandonades. I quants dels nostres germans estan vivint en aquest temps una situació

real i dramàtica d'exili, lluny de la seva pàtria, amb els ulls plens encara de la imatge de les runes de casa seva, amb por al cor i sovint, a sobre, amb el dolor per la pèrdua de les persones estimades! En aquests casos hom es pot preguntar: on és Déu? Com és possible que tant de sofriment pugui abatere's sobre els homes, dones i infants innocents? I quan mi-

ren d'entrar en una altra part els tanquen la porta. Són allà, a la frontera perquè tantes portes i tants cors estan tancats.

Déu tampoc és absent en l'actualitat en aquestes dramàtiques situacions, Déu és a prop i fa grans obres de salvació per als qui confien en ell. No s'ha de cedir a la desesperació, cal continuar estant segurs que el bé venç el mal i que el Senyor eixugarà tota llàgrima i ens alliberarà de tota por.

(Dimecres, 16 de març de 2016.)

Assemblea diocesana 2016

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va establir, en la ponència que va impartir en la recent Assemblea Diocesana celebrada a l'Acadèmia Mariana, titulada «No tingueu por... Crist és viu. La nostra Església de Lleida, present i futur», cinc compromisos per a la diòcesi. Entre ells, cal destacar l'aposta pel **Seminari** i la **Pastoral Vocacional**. «Hem de fer l'oferta vocacional als nostres joves amb claredat, amb atreviment i amb profunda convicció de la seva bondat», va dir el nostre Bisbe.

Els altres compromisos per als pròxims anys són: demanar un **augment de col·laboració** en l'Església a **tot batejat**, a títol individual, (sacerdots, religiosos i laics) i una **revisió** constant de la **comunitat parroquial**, de la unitat pastoral i de l'arxiprestat, establint un nou disseny d'ajuda i **cooperació entre les parròquies**. A més, el bisbe Salvador va anunciar una **visita pastoral** a totes les parròquies, delegacions i moviments. Hi van participar unes **230** persones.

El bisbe Salvador va començar la seva ponència destacant que «estem obligats com a membres de l'Església a viure amb coherència i anunciar amb alegria l'Evangeli de Jesucrist». En aquest sentit, va destacar que «una tasca ineludible de l'Església és evangelitzar».

El Sr. Bisbe va tancar la seva ponència dient que «la història i la situació diocesana actual ens permeten, a tots els que formem part del Poble de Déu que camina a Lleida, continuar fent present a

Jesucrist amb la paraula i amb la vida, donant credibilitat a la nostra Església». A més, ha afegit, «no tenim por de res. Jesucrist és present en les nostres comunitats. Ell no ens abandona mai. Ens dóna la vida i dóna pau a tothom. Crist és viu».

A continuació de la ponència del bisbe Salvador, els participants, reunits per arxiprestats, van fer treball per grups, a partir del qual van fer propostes a la ponència. Amb aquests suggeriments, el Sr. Bisbe redactarà un nou document que recollirà totes les aportacions. Aquest es presentarà a l'inici del pròxim curs, en la celebració de l'Enviament, el 22 de setembre.

Nou conseller general de l'Ordre Mercedària

El rector de la Parròquia de la Mercè de Lleida, el pare mercedari Manuel Antonio Anglés Herrero, ha estat escollit nou conseller general de l'Ordre Mercedària per als sis anys vinents. Aquesta nova responsabilitat l'obligarà a deixar aquesta parròquia al setembre per incorporar-se al nou

Govern de l'Ordre Mercedària, a Roma. El pare Manuel Antonio Anglés va ser escollit el passat 10 de maig, en el marc del Capítol de l'Ordre celebrat a Roma. El pare Anglés explica que «no m'esperava ser elegit», i destaca que «assumeixo el repte amb responsabilitat i il·lusió».

REFLEXIONS

Hem de continuar

Un grup de matrimonis casats de fa ja una colla d'anys participa en un recés. Després d'un temps de pregària personal, a partir de la reflexió feta pel consiliari, es reuneixen i posen en comú els punts de vista personals. Un d'ells diu que ha resumit la reflexió en tres punts que tot seguit llegeix:

«1. Apropant-nos a Jesús amb la lectura de l'Evangeli, observem que apareix parlant i actuant, curant i defensant els indefensos... Contemplar el dir i el fer de Jesús és una font de referències reeixides per a la nostra vida, per fer-la més evangèlica. 2. El mateix relat, però, ens descobreix que, sovint, prega al Pare, i això no és un afegit a la seva vida, sinó quelcom fonamentador. Jesús cerca el trobament amb Aquell que l'ha enviat al món, vol veure'n el rostre, sentir-ne l'amor i enviament. No prega quan no té res a fer, sinó quan els esdeveniments fan difícil prendre una decisió; prega per veure-hi més clar, per discernir sota la mirada amorosa del Pare. 3. En el relat també observem que Jesús busca temps per a la comunitat que va configurant, per instruir-la des dels fets i les persones, sense negligir un temps per a l'amistat i la convivència. Tres temps —acció, pregària i comunitat— que formen part del procés d'estructuració de la fe cristiana. Convé conjujar-los bé perquè flueixin i s'alimentin entre ells. Siguem homes i dones que conjuaguem harmònicament aquests tres temps. Que la pregària ens mogui a obrar el bé, ens connecti més amb Ell, amb la comunitat i amb el món.»

Amb senzillesa, aporta el seu capteniment: «Fins fa uns anys, tots nosaltres manteníem un compromís cristià decidit: en els cursos de formació prematrimonials, en la catequesi d'infants o en l'economia parroquial, en el moviment matrimonial o en l'associacionisme veïnal... Ho fèiem com a compromís cristià, des de la pregària que ens movia a estimar en el servei al proïsme i a Déu, sostinguts per l'equip de matrimonis, el nostre nucli comunitari. Així construïem el Regne. Ara tenim menys forces. Ara potser tenim menys forces, però seguim construint el Regne: amb les limitacions —i també els talents— de la nostra edat, des de la nostra realitat personal, amb el motor de la pregària i impulsats per la comunitat.»

«Una cosa he demanat al Senyor [...]: poder viure a la casa del Senyor tots els dies de la vida per fruir-hi de l'encís del Senyor i vetllar pel seu temple» (Sl 27,4).

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

Divendres, 24 de juny. Sant Joan Baptista, patró del Bisbat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (litúrgia hores: 4a setm.) [2R 17,5-8.13-15a.18 / Sl 59 / Mt 7,1-5]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor; santa Verge de la Consolata.

21. □ Dimarts [2R 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / Sl 47 / Mt 7,6.12-14]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua 1568 - Roma 1591), rel. jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. ■ Dimecres [2R 22,8-13; 23,1-3 / Sl 118 / Mt 7,15-20]. Sant Joan Fisher (1469-1535), bisbe de

Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; Sant Paulí de Nola (Bordeus 355 - Nola 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Dijous [2R 24,8-17 / Sl 78 / Mt 7,21-29]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Divendres [Is 49,1-6 / Sl 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. ■ Dissabte [Lm 2,2.10-14.18-19 / Sl 73 / Mt 8,5-17]. St. Pròsper d'Aquitània, bisbe; St. Guillem (†1142), abat; Sta. Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1R 19,16b.19-21 / Sl 15 / Ga 5,1.13-18 / Lc 9,51-62]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.; sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902 - Roma 1975), prev., fund Opus Dei.

Diuenge XII de durant l'any

COMENTARI

▶ Lectura de la profecia de Zacaries

(Za 12,10-11)

Això diu el Senyor: «Abocaré sobre el llinatge de David i sobre els habitants de Jerusalem un esperit d'afecte i de benvolença. Llavors miraran aquell que han traspassat: faran per ell un dol, com el que es fa per la mort d'un fill únic, ploraran amargament per ell, com es plora la mort del primer fill. Aquell dia hi haurà a Jerusalem un dol tan gran com el d'Hadad-Remmon a la plana de Maguedó. Aquell dia, un doll d'aigua abundant rentarà els pecats i les immundícies de la casa de David i dels habitants de Jerusalem.»

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciats del bo i millor, us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, i sóc feliç sota les vostres ales. / La meva ànima s'ha enamorat de vós, em sosté la vostra mà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 3,26-29)

Germans, tots vosaltres, perquè heu cregut, sou fills de Déu en Jesucrist. Tots els qui heu estat batejats per unir-vos a Crist us heu revestit de Crist.

Ja no compta ser jueu o grec, esclau o lliure, home o dona. Tots sou una sola cosa en Jesucrist. I si vosaltres sou de Crist, sou descendència d'Abraham, hereus de les promeses.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 9,18-24)

Una vegada que Jesús es trobava preguntant en un lloc apartat, se li acostaren els deixebles, i els preguntà: «Qui diu la gent que sóc, jo?» Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, altres que sou Elies, altres que ha resuscitat un dels profetes antics.»

Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc?» Pere li respongué: «El Messies, l'Ungit de Déu.» Però ell els prohibí severament que diguessin això a ningú, i els deia: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i ressuscitarà el tercer dia.» I deia a tothom: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà.»

▶ Lectura de la profecia de Zacarías

(Za 12,10-11)

Así dice el Señor: «Derramaré sobre el linaje de David y sobre los habitantes de Jerusalén un espíritu de afecto y de benevolencia. Entonces mirarán al que traspararon: harán por él un duelo, como el que se hace por la muerte de un hijo único, llorarán amargamente por él, como se llora la muerte del primer hijo. Ese día habrá en Jerusalén un duelo tan grande como el de Hadad-Remmon en la página de Maguedó. Ese día, un chorro de agua abundante lavará los pecados y las inmundicias de la casa de David y los habitantes de Jerusalén.»

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh Dios, tú eres mi dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo; / mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Ga 3,26-29)

Hermanos, todos vosotros, porque habéis creído, sois hijos de Dios en Jesucristo. Todos los que habéis sido bautizados para unirse a Cristo os habéis revestido de Cristo. Ya no hay distinción entre judío o griego, esclavo o libre, hombre o mujer. Todos sois uno en Jesucristo. Y si vosotros sois de Cristo, sois descendencia de Abraham, herederos de las promesas.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,18-24)

Una vez que Jesús se encontraba orando en un lugar apartado, se acercaron sus discípulos, y les preguntó: «¿Quién dice la gente que soy yo?» Ellos le respondieron: «Unos dicen que eres Juan Bautista, otros que eres Elías, otros que ha resucitado uno de los profetas antiguos. «Entonces les dijo: «Y vosotros, ¿quién decís que soy?» Pedro le contestó: «El Mesías, el Ungido de Dios.» Pero él les prohibió severamente que dijeran esto a nadie, y les decía: «El Hijo del hombre debe sufrir mucho: los ancianos, los sumos sacerdotes y los letrados deben rechazar, debe ser muerto, y resucitar al tercer día.» Y decía a todos: «Si alguno quiere venir conmigo, niéguese a sí mismo, tome cada día su cruz y me acompañe. Quien quiera salvar su vida, la perderá, pero quien la pierda por mí, la salvará.»

I vosaltres, qui dieu que sóc?

Mosaic de Crist (1261), museu de Santa Sofia d'Istanbul (Turquia)

El llibre del profeta Zacaries consta de dues parts que en realitat són dos llibres d'autors distints.

2 Za (cp. 9-14), sense dades històriques i centrat en el futur escatològic, té molta influència al N.T.

Abocaré un esperit d'afecte i benvolença: aquest «esperit» indica l'actitud penitent de compunció que porta a demanar perdó.

Miraran Aquell que han traspassat: el sentit històric-literal de l'oracle parla d'un «just» innocent, membre d'un poble culpable, sobre el qual descarrega la fúria del càstig. Contemplant el «traspassat» comença el procés de penediment que porta a *fer dol com per la mort d'un fill únic*.

El 4t Cant del Servent de Déu d'Is 52 il·lumina el nostre text, que Jn 19,37 aplicarà a Jesús.

Com a punt central del missatge cristià, Pau recorda que ara *tots vosaltres, perquè heu cregut, sou fills de Déu en Jesucrist*.

A les cartes paulines tant el «creure» com el «ser batejats» es complementen sempre amb la preposició direccional «cap a dins de...». Caldria traduir «creure cap a dins de Crist» i «ser batejats cap a dins de Crist» indicant així millor que el creient batejat és incorporat a Crist.

Jesús es trobava preguntant com en tot moment clau del seu Ministeri. Prenent la iniciativa del diàleg, *preguntà als deixebles: «Qui diu la gent que sóc jo?»*. La sèrie de respostes mostra el comú denominador de models ja coneguts.

I vosaltres, qui dieu que sóc? En nom dels deixebles —als qui Jesús s'adreça— *Pere respongué: «El Messies de Déu»*. L'expressió pertany al contingut de la fe cristiana indicant la condició filial de Jesús amb el Pare. Però s'ha de complementar: *L'han de rebutjar, ha de ser mort i ressuscitarà el tercer dia*. Per això *si algú vol venir amb mi, que es negui/buidi a ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi*.

De paraula sovint i amb l'estil de vida sempre qui dic i demostro que és Jesús per a mi?

Mn. José Luis Arín